

0/38

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L' ONADA NEGRA

¡Y que 'n porta d' «espuma»!

DE DIJOUS A DIJOUS

MADRID ha estat en situació perenne de agitació. Gran manifestació de simpatia á n' en Salmerón, al eixir del Tribunal Suprém ahont defensá ab gran eloqüencia 'l dret de una mare á qui

'ls jesuítas varen descarriarli una filla, menor d' edat, induhintla á entrar en un convent de monjas. Un drama real tant interessant com el mateix *Electra* de n Galdós. L' entusiasme dels manifestants sigué turbat per l' intervenció brutal de la policia.

Ab l' arribada del comte de Caserta, que no 's pogué ocultar, com s' havia ocultat á Barcelona, ahont permanesqué algunas horas de rigorós incógnit, doná motiu á noves manifestacions, en las quals relluhí l' indignació del poble lliberal contra 'ls carlins, que com el que anava á ser sogre de la princesa de Asturias, tan amarchs recorts deixá dels seus fets durant la passada guerra. Una enorme massa popular s' esbravá xiulant y donant crits contra 'ls carlins, contra 'l clericalisme y contra la

projectada boda. La repressió exercida, excitá més y més els ánimos, y pot dirse que á Madrid, desde 'l día 8 del actual, no s' ha conegut un moment de sossego.

Hi ha hagut carreras, cargas y atropellos á tort y á dret, no escapantse ni la gent pacífica dels garrots policíachs, ni dels sabres de la guardia civil. Els grups tant prompte disolts, com formats de nou, apedregaren alguns carruatges, entre ells el del nunci del Papa y 'l de alguns ministres.

Per falta d' espay ens es impossible descriure detalladament tots els episodis de uns fets, que pel carácter que han prés semblen el prelude de altres aconteixements més trascendentals. El govern, com de costum, ha prés midas rigurosas contra la premsa, denunciant periódichs

en massa, suspenentne d' altres y exercint una censura molt estreta per impedir la transmissió de determinadus noticias.

El dimecres la repressió sigué mes sangrenta que may. De las cargas donadas en els principals carrers resultaren una quarentena de ferits y s' efectuaren además unas 60 detencions. A continuació fou posada la plassa de Madrid en estat de guerra.

Els que presenciaren las agitacions y disturbis que precediren á la revolució de Setembre, troban que aquell y 'l present estat de cosas tenen punts de semblansa extraordinaris.

De la boda efectuada 'l día 14 qu' era 'l senyalat, ja 'n 'n diu tothom *la boda sangrenta...* sens dupte perque, en

L' ETERN CARNESTOLTAS — MASCARADA UNIVERSAL

La universal y eterna mascarada
 espera sempre ansiosa
 qu' arribi 'l Carnaval per fer *patenta*
 la seva poca-solta.

En tant, dessota sos vestits ridícols
 y extravagants carotas,
 hi amaga 'ls cors migrats, tots ells rancunios,
 y els esperits hipócritas.

Y, enganyada, s' alegra ab una festa
 que no es mes que parodia
 de 'l que prenem en sério com á Vida,
 del etern Carnestoltas.

—¿Tan estripat y ple de penjarellas? Deu representar un drapayre.
 —No senyor: un mestre d' estudi.
 —Hi trobo poca novetat.
 —Aném mirant, no s' espanti. Aixó, per exemple: un llargandaix. Vestit d' última moda.
 —¿D' última moda? ¿Abont ho es?
 —A Espanya. ¿No sab que aquí 'ls únichs que avuy van bé son els animals que s' arrastran?
 —Preferiria una cosa de mes intenció.
 —¿Vol un traje de toro de Miura.
 —Massa pesat.
 —¿Y d' Adán?
 —Massa lleuger.
 —Podém fer una cosa: disfressis d' espanyol, y será un terme mitj.
 —¿Quin traje es el d' espanyol?
 —En camisa.

L' Ernest comensava ja á impacientarse. Res de lo que 'l senyor Prats li oferia li semblava respondre al seu pensament. No; lo qu' ell volia no era alló. La condició del cartell de la societat era ben clara: «Al que se presente disfrazado con más originalidad». ¿Ahont era l' originalitat en tot lo que 'l llogador de trajos li estava proposant?

—Senyor Prats—va dirli al últim—ó vosté no m' ha entés ó avuy la seva inspiració dorm. Lo que jo necessito es un traje que *frapi*, que impresioni de cop, que fassi exclamar á tots els que 'm vejin: ¡Quin dimontri d' acudit!... ¡Vaya una ocurrencia!
 —¿Vosté hi está empenyat?
 —Empenyadíssim.
 —Donchs ja ho tñchi. Agafi aquest vestit, y no ns hi pensém mes.
 —¿De qu' es aquest traje?
 —De jesuít. ¿Vol mes originalitat, avuy per avuy, que vestirse aixís?

Encantat de la pensada del seu conseller, l' Ernest va recullir las prendas que aquest li allargava, y á l' endemá al *Fomento de la plazuela de Marcús* el vejeren entrar disfressat de jesuít, ab tanta propietat, que 'l mateix general de la companyia l' hauria pres per un dels seus.

L' éxit va ser gros.
 El jurat va concedirli 'l premi.
 Y 'l pobre Ernest, tot untat d' árnicia va haver de ser portat al seu piset en una camilla de la Casa de Socorro.

A. M.

REPICHS

A Zaragossa va haverhi una gran manifestació de protesta. Y la policia va descarregar els fusells... aixó sí tirant en l' ayre, á lo menos aixís ho ha dit, al sol y únich objecte d' espantar als manifestants.

Pero es el cas que alguns de aquests van ser ferits de tanta gravetat, que un d' ells algunas horas després va morir.
 ¿Cóm s' explica que tirant en l' ayre ferissen á la gent que camina per terra?
 ¿Será que 'ls manifestants de Zaragossa *volavan*?
 Si volavan ó no volavan es cosa que no 's pot dir. Lo que sí 's pot assegurar es que després dels tiros están mes volats que may.

En Baró, desde l' *Brusi*.
 «Además, el autor de los *Episodios Nacionales* debe haberse sentido herido como liberal de buena fé, y se habrá preguntado en nombre de que principio se gritó: «Mueran los Luises!» la noche del estreno de su obra. ¿Qué son los Luises? Los que toman por ejemplo á San Luis Gonzaga y se reúnen para fines de piedad, ganosos de perfección.»
 Vaja, D. Teodoro, sigui sincer una vegada á la vida. ¿Qué no ho sab tothom perque 'l Lluisos s' acostan als jesuítas? Per venire si aquests els troban una pubilla, encare que siga pagantlos el convingut tant per cent de correatje.

Un aforisme antich:
 «La lletra ab la sanch entra.»
 Un eco modern:
 «Y la Revolució també.»

De las festas preparadas á Madrid en celebració de la boda de la princesa va ser suprimida la retreta militar.

En cambi va haverhi carreras, cops de sabre, garrotadas y aixó que aquest número no figurava en el programa.

Bé pot dirse que á Madrid hi ha hagut *sarsuela* llarga.

Pero suprimida la retreta militar, ha sigut *sarsuela* sense música.

Ja sabem perque 'ls establiments oficials d' ensenyansa, Universitats y Instituts, van ser tancats en vigílas del casament.

No en senyal de festa... si no á causa de un cert efecte moral, conegut en el llenguatge vulgar ab el nom de *canguelo*.

Ben clar ho ha dit un ministre: ab la clausura dels establiments d' ensenyansa s' ha evitat l' aglomeració dels estudiants.

Está vist que avuy els estudiants son temuts no per las lliçons que reben sino per las que donan.

El *Nacional*, periódich monárquich, troba que en un dia va rebre mes mercés el nuvi de la princesa de Asturias, que 'l mateix Cristofol Colón, després de havernos regalat un mon.

El *Liberal* pregunta:
 —¿Qu' es lo que 's realisa aquí? ¿Una boda ó un divorci?

¿No es veritat que 'ls confits de boda qu' elabora la premsa madrilenya, son sabrosos?

Aquest any, l' arcalde de Barcelona, Sr. Coll y Pujol, ha prohibit de una manera terminant que circulin pel carrer homes vestits de donas.

Celebrém moltíssim que l' autoritat municipal barcelonina ab tots y 'ls seus compromisos conserva-

dors, disposi que qui sigui home dongui probas de virilitat.

—Bon any per anarlo á enterrar.
 —¿Al Carnestoltas?
 —No, home: al clericalisme!

No desconfio de que dintre de poch, sentirem turbat el silenci de la nit, pels següents crits:

—Centinella *Electra*!
 —*Electra* está!

El campaner de Londres que vá tocar á morts per l' enterro de la reina Victoria, es el mateix campaner que vá tocarhi l' any 37, per l' enterro del antecessor de aquella, Guíllém IV.

Avuy conta 90 anys d' edat, y encare té forza per llansar las campanas al vol.

La Campana de Gracia li envía un saludo, desitjantli que de reys puga enterrarne tots els que vajin presentantse.

Ni la ex-reyna Isabel II, ni 'l seu espós D. Francisco han deixat París per assistir al casament de la seva neta.

¿Qué tindrà la República francesa que fins els reys una volta l' han tastada no se 'n mouhen?

A Hinojosa del Duque (Córdoba) uns frares carmelitas van matar un porch qu' ells mateixos criavan, abstenintse de passarlo per l' escorxadore, perque 'ls frarots ja se sab que fan sempre lo que 'ls dona la real gana... ¿y saben que ha succehit?

Senzillament que 'l porch dels frares estava malalt de triquina, y ells que van atiparse de porch, ja la tenen també, sense que 'ls valguin per treuresela de dintre del cos, ni 'ls exorcismes, ni l' aygua de Lourdes.

Ja cal, donchs, que ara 'ls vehins de aquell poble vagin ab molt cuydado á menjar frare!

CANTARS

Jo estudiava, jo estudiava, y 'l govern me va cridar:
 —Desa 'ls llibres, desa 'ls llibres ó sino potser rebrás.

A la vinya dels frarots hi ha caygut pedra aquests días; pero no tinguén cap por, no la perdrán la cullita.

Abí un infelis cantava:
 —Doscents trajos, sis banquets, y jo moriatme de ganal y jo pelantme de fret!

Dimars diuhen que va haverhi terremoto per llá á Ronda.

Ja ho veig; ab lo que ara passa, ¡hasta la terra tremola!

Avuy condés á la boda, avuy convits y regalos... Diguém lo que deya aquell:
 ¡Volveré dentro de un año!...

M' han dit que 'l papa fá versos ab tots els seus punts y comas. Si 'ns els envía... ¿veurém d' insentarli alguna cosa.

En tant que jo fumo puntas y fumas tú escanya-pits, els bons senyors que 'ns goerman se fuman de tú y de mí.

No passis més pel fielat, que m' han fet búrot, pubilla, y com sé la sal que amagas, si passessis... ¡quín registre!

L. W.

ACUDITS

En els temps caballereschs: S' entaula una qüestió acalorada y un dels contendents se treu un guant y 'l tira en tó de reto sobre 'l seu antagonista, dihentli:

—Aquí té 'l meu guant; caballero. Y ara á veure que 'm contesta.

Resposta del retat:
 —Home: tirim l' altre, y aixís á lo menos tindré 'l parell complet.

En un ball de raspas. Una criada tóta esgroguehida es conduhida al café en brassos de un fadrí manyá molt *baril*.

—Corra, noy—li diu al mosso—porta una copa d' ayguardent per aquesta noya que no 's troba gayre bé.

—No—respon la xicota—porta'n una botella, qu' estich molt més mala de lo qu' ell se figura.

Si n' es de gamarús en Pau Titella que días enrra trobant pel carrer á dos casats de fresch, als quals no havia vist feya molt temps, quan encare eran solters.

—Suposo—diu encarrantse ab el marit—que ja tindrás algún fill.

—No, home, encare no. Y dirigintse á la senyora:
 —Y vosté tampoch?

La pagesá vá á confessarse, acusatse de haver robat cent garbas d' ordi á un vehí seu.

—¿En cuántas vegadas ha realisat el robo?—li pregunta 'l confés.

—En quatre: á rahó de vint garbas cada cop.
 —Llavors no son mes que vuitanta garbas.
 —No, senyor, son cent, perque aquesta nit penso robarli las altrás vint.

En un teatro de fora anava á representare 'l drama *Margarita de Borgoña* per una companyia de aficionats, en la qual els homes representavan el paper de donas.

Ja feya estona que la funció havia de haver comensat y 'l públich picava de peus de impaciencia.

L' empresari surti á calmarlo:
 —Respectable públich—digné—Se li suplica que tingui un xich de paciencia. La representació comensará tan bon punt estiga preparada la reina Margarida, que ara la están afeitant!

Un pretendent á un empleo acut cada día á veure á un tinent d' arcalde.

—Es á casa, D. Jaume?
 —Sí, señor—respon el municipal que fá de porter—pero no está visible.
 —Home: cada día 'm diu lo mateix.
 —Que quiere Vd. que li digui, si no está visible.
 —Bueno, bueno—remuga 'l pretendent—desde demá portaré un microscopi, á veure aixís si 'l veig

EPIGRAMAS

—Escolti senyor Lluçia.
 —No 'm digui res, vaig depressa.
 —Home, escolti que interessa lo que li tñch d' esplicá.
 —Espliquis, donchs.

—Ja veurá, lo que li volfa dí, que 'm deixés...

—¿Qué dñers? —Sí mitj duro, si pot sé en pensa.

—¿Y es aixó lo que interessa? —¡Vaya! m' interessa á mí.

—Diu que s' ha fet pianista el fill gran de 'n Turriburi y es que toca pels carrés un piano de manubri.

J. PONT Y ESPASA

—Escolta: zes vritat Leonor lo que aquest matí m' han dit, que á n' el fill de 'n Tamarit te l' estimas de tot cor?
 —Donchs, miri, aixó ho pot ben creure tot al revés, senyor Blassi: ¿cóm es que per més que fassi de sobre may me 'l puch treure?

J. MORET DE GRACIA

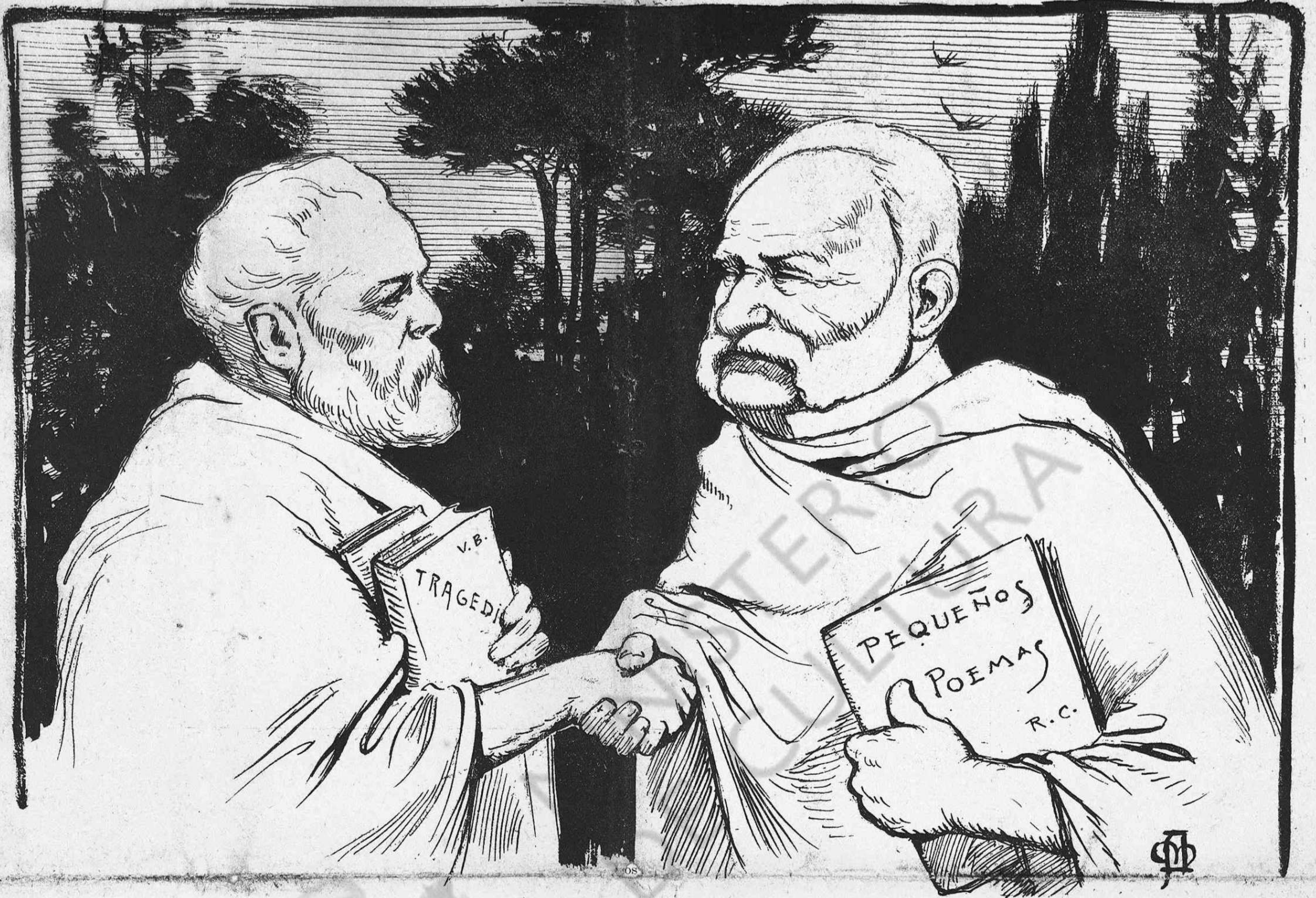
—¿Trés anys consecutius que un adroguer que 's diu Comas

El record de las Ideas

La Llibertat arriba la primera. ¡Hurra per la Llibertat!!

EN EL CEL DELS POETAS (Dibuix de APELES MESTRES)

—Don Víctor, s' el saluda.
—Hola, Campoamor, ¿vosté per aquí?
—Sí, home; si allá baix ja no pot quedars'hi ningú que tinga cara y ulls.

treu del sorteig de Nadal una sort petita ó grossa. Com que hi pren part al bitllet casi tota la parroquia, resultan favorescuts molts dels qui a sa casa compran. Per tal motiu l' altra nit deya ab goig una minyona: —Sempre que hi jugat ab ell m' ha tocat alguna cosa.

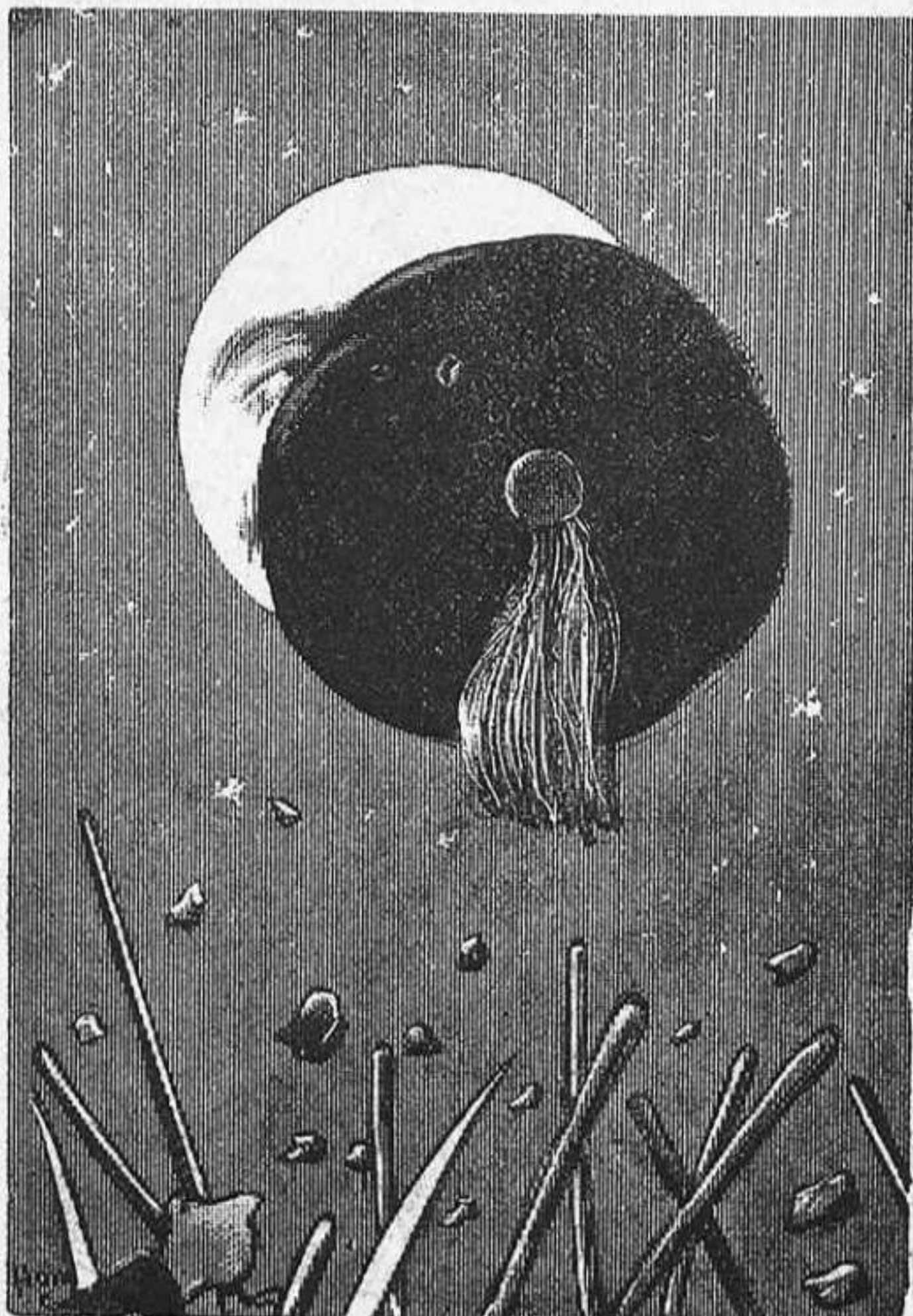
L' ENMASCARAT

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—*Can-sa-la-da.*
- 2.ª ANAGRAMA.—*Llenya—Anyell.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Qui compra maduixas—Vila-nova.*

ASTRONOMÍA POLÍTICA

Eclipse de Lluna... de mel.

4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Guisona.*
5.ª GEROGLIFICH.—*Per miserias los mestres d' Espanya.*

Han endevinat totas ó part de las solucions del número passat els caballers: Miquel Llonch de la Barceloneta, Jaume Altadill, Un embolicatronas, Baltasarot de Figueras, Electra, P. Piñol, Un taper de Palafrugell, Americano Pobre, Butifarra y A. Ribas Ll.

XARADA

A UNA NENA

—Mira, *Tercera-segona*: et convidó al ball de màscaras que celebrarà diumenge la societat «La Lleganya».

Per si decàs vols venirhi et tinc preparat un traje de *prima-quarta-tercera* que la atenció ha de cridarne. La *Dugas-quarta* y la *Tot*, també aquest traje portaren l' any passat, y pots ben creure que van ser molt celebradas. Ab aixó, si vols venir, te diré en pocas paraulas lo vestit que duré jo. Nire ab unas calsas amplas com las que duhen els moros, un tarot de *prima-quarta* que es una *dos-hu* tot ell, unas mitjas viroladas, (d' aquelles de fer patir) uns guants de pell de patata, una camisa de goma, unas botas d' indiana, un corbatinet d' espart, un gech de paper d' estrassa, una hermilla de cartró y una gran faixa de llauna en la que hi portaré dintre una *teya*... tota oscada.

BUNYOLER PREMIANÉS

TRENCA-CLOSCAS

MANELA E. TARRÉ

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títol de un aplaudit drama catalá.

JUANITO

ANAGRAMA

Ab un bon plat de *total*

un pagés vermell y gros tanta carpanta tenia que s' hi va menjar dos *tot*.

J. BOSCH Y ROMAGUERA
CONVERSA

—Ciuti!...
—Senyor!...
—Arriba á casa del Comendador y li entregas aquesta carteta. En cas de que no li trobis belluga't per donarla á n' ell mateix, perquè, segons me comunican els de l' ordre, tenim de assistir á un enterro aquest matí?
—Si no fos molestarlo...
—¿Qué? ¿Qué s' ha mort? Ves corrents, y pel camí ru-miho, que ja t' ho he dit.

TAP DE SURO VILAFRANQUÍ

GEROGLIFICH

× ×
I
R O R O
I I I
R E D A

BIANCHI

Caballers: Albertet, B. de F., Un taper de Palafrugell, Miquel Millaret, En Deixonas, Francisquet Serra, Un catalá p. de Pineda. Lo civil civilisat, Un fill de Bombay, Triquitraque, A. Ribas Ll., Pep Serra Vilas, V. Tatjé, Máximo Electra Galdós y Noy de Can Deus: Llástima de temps y d' energías, ara que fan tanta falta per la nostra causa.

Caballers: Un embolica tronas, Ferro Vell, Rosiñol Llauné, Juanito, E. Zola y B., Toni Rosa y Josepb Gorina Roca: No dirém que sigui nostra pero, desenganyinse, una cosa ó altra n' surtirá de tot aixó.

Caballer: Un N. morat pobre: Posschirte y reconquista no consonan y alló altre que 'ns envía no será una *quartilla*; en tot cas una quarteta... que tampoch ho es, y la xarada bunyol.—Magí Garlopa (Igualeda): El dibuix no es serio; y la idea de la poesia va ser exposada molt més bé per un altre igualadí.—Fidel Delfí: No 'ns atrevim á publicar los *vuyts y nous*. En primer lloch porque son molt buyts... y nous ho prenguin á mal.—Noy de San Sadurní: Vosté ha fet un vers per desenganyar á la novia. Permétins que 'l desenganyém primé á vosté y prometins que no hi tornaré més.—L' Abella: *Adea* mes ilusions, mon nort... ma guía *Adeu tu* la que feres m' esperança. Estigui bó.—Llorens Bonnin: Per entendre 'l seu vers senyor Bonnin s' haurían de passar las de Cafn.—J. Manubens: Y el seu senyor manubens tampoch l' entendriam gens.—C. Ossorio Gallardo: Alló que duya 'l Ciero, parlant de Madrid, dels golpes de sable y golpes de piedras, no creyém qu' hagi sortit de vosté. Y si aixís fos mereixería que li donguessen un golpe de puño.—

A. Quiles Calvo; Está bastant ben engiponada pero 'l fondo es discutible.—Gorch de Ruy: Potsé anirà si no es avuy será demá.—V. Tarrida: Rebutts els originals mirarem d' aprofitá'ls.—F. Carreras P.: Las sevas *carnavalescas* s' haurían de guardar per l' any vinent y, son tan poch consistentes, que ja serían passadas.—Enrich Bosch y Viola: El sonet 'ns ha sugerit una suposició, la suposició de que ur. día ó altre n' farà de millors. Lo demés ho guardarem.—Joseph M. de Sucre: Gloria in excelsis Deo á n' el poeta que s' inspira ab el *cant* de l' aureneta.—Antoni Cantalops: El sonet es lo millor de lo que 'ns envía y no li publicarem ni 'l sonet... veji!—Carlos Tutusaus: Cá, home, cá; ara ja no s' usan aquestas epigramáticas.—Angel Montanya: Rebuda y gracias.—Un amigo: Perdona V., pero en castellano no hi ponemos nada.—Laureano Vilarrubia: Aquells aguts de la penúltima estrofa ho descomponen tot. Y guárdila que d' aquí que no hi haurá panallóns...—Manel Doménech (Gerona): Ahir entre mos brassos la tenia. Avuy la mort li ha dat un cop fatal. Li devía llegí una poesia.—Rich de Fer (Masnou): L' idili no va; lo altre va, pero malament.—Joseph Abella: No está prou comme cá.—A. C. R.: Té rahó, 'ls 108 versos! La senmana entrant si tenim temps.

Ramón de Campoamor

OBRAS COMPLETAS

á 2 reales tomo

TOMOS

- 1.—Doloras.—1.ª serie.
- 2.—Doloras.—2.ª serie.
- 3.—Humoradas y cantares.
- 4.—Los Pequeños Poemas.—1.ª serie.
- 5.— id. id. —2.ª serie.
- 6.— id. id. —3.ª serie.
- 7.—Colón (poema).
- 8.—El Drama Universal (poema), tomo I.
- 9.— id. id. tomo II.
- 10.—El Licenciado Torralba.
- 11.—Poesías y Fábulas.—1.ª serie.
- 12.— id. id. —2.ª serie.

Contienen 886 composiciones con mas de 44,500 versos!!!

Obra nova = Sortirá aviat

EL PECAT DE EVA

HUMORADA EN VERS, PER C. GUMÁ

Ilustrada ab dibuixos de M. MOLINÉ
Queda oberta la llista de pedidos pels nostres correspon-sals.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carter del Olm, número 8.

Tinta Ch. Lorilleux y C.^a